

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 18-03-40239 אהרונסון נ' רשות לניירות ערך תל אביב

לפני כבוד השופטת אסתר נחליאלי היאט

עותר עו"ד אלי אהרונסון
ע"י ב"כ עו"ד יצחק סבג ואח'

נגד

משיבים רשות לניירות ערך תל אביב
ע"י ב"כ עו"ד ליאב וינבאום ושלמה כהן
פרקליטות מחוז תל אביב(אזרחי)

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
1. עתירה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "חוק חופש המידע" או "החוק") הגיש העותר, עו"ד אלי אהרונסון (להלן: "העותר"), בה עתר לחייב את רשות ניירות ערך תל אביב (להלן: "המשיבה" או "הרשות") למסור לעיונו מידע בעניין אירועים שאירעו ביום 14.12.2017 במסחר בשוק המעו"ף, ומצוי ברשותה כתוצאה מחקירה שביצעה.
  2. העותר, עורך-דין במקצועו, פועל כמשקיע בבורסה בתל-אביב ובפרט בשוק המעו"ף. ביום 14.12.2017 סחר העותר בבורסה בתל אביב באופציות על מדד תל-אביב 35 (להלן: "מדד 35")
  3. המשיבה היא תאגיד שקם על פי חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 (להלן: "חוק ניירות ערך") לשם "שמירת ענייניו של ציבור המשקיעים בניירות ערך" (פרק ב'). לביצוע מטרה זו העניק חוק ניירות ערך למשיבה סמכויות מגוונות ורבות עוצמה, ביניהן, סמכויות בקרה ופיקוח על משקיעים ועל חברות שניירות הערך שלהן נסחרות בבורסה, וכן סמכויות חקירה, אכיפה וענישה.
  4. עניינינו נוגע ליום 14.12.2017, בסמוך לשעה 14:00, עת פרסמה חברת טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ (להלן: "טבע") בדיווח מיידי כי "טבע מודיעה על תכנית רה-ארגון וצעדים נוספים לשיפור הביצועים העסקיים והפיננסיים". כך גם התפרסמו הדברים ברשתות התקשורת השונות, ראו למשל כותרת באתר "גלובס" אליו הפנה העותר "טבע: 14,000 יפוטר, 1750 מהם בישראל; 560 במטה בפ"ת" (נספח א' לעתירה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 18-03-40239 אהרונסון נ' רשות לניירות ערך תל אביב

5. העותר טוען כי אירוע זה, קרי, הודעת טבע, הביא לעלייה משמעותית של ערך מניית טבע במסחר בבורסה (עלייה של עד 16.38%) דבר שהיה צריך להביא גם לעלייה במדד 35 (בשיעור של כ-1.6%), מאחר שמשקלה של טבע במדד זה משמעותי, ומגיע כדי 10% מנפח החברות המרכיבות את מדד 35. אלא שלא רק שציפייה מתבקשת זו לא התממשה, אלא שמדד 35 ירד באופן לא טבעי בשעות שלאחר הודעת טבע. העותר טוען כי ירידה זו נבעה מפעולות מניפולטיביות שביצעו גופים מוסדיים להם נתח משמעותי מהיקף המסחר בשוק ההון, אשר ויסתו למעשה את המסחר בדרך של מכירת אחזקותיהם בחברות אחרות המרכיבות את מדד 35 וגרמו לירידתו. כתמיכה לטענתו, הציג העותר את הכמות החריגה של העסקאות שבוצעו בבורסה באותו יום, ולטענתו המסקנה מכך היא כי הגופים המוסדיים, שאין התובע יודע לנקוב בשם המדויק, ביצעו מניפולציות כדי למנוע או לצמצם הפסדים ללקוחותיהם תוך יצירת הפסדים כבדים לעותר ולמשקיעים פרטיים, פעולות שלטענתו מהוות עבירות על פי חוק ניירות ערך ומחייבות את הרשות לפעול נגדם.
6. בהינתן טענות אלה פנה העותר כבר באותו יום (14.12.17) לרשות במכתב "התראה ודרישה לפני תביעה ייצוגית" וביקש, בין היתר, למסור לו מידע "מי מבין הגופים המוסדיים פעלו בשוק המעוף, מיד לאחר פרסום תכנית ההתייעלות של חברת טבע בסמוך לשעה 14:00 ואילך" (סעיף 41 למכתב, נספח ד' לעתירה) (להלן: "המידע" או "המידע המבוקש").
7. ביום 1.1.18 השיבה הרשות כי "העניין נבדק ויטופל לפי סמכויות הרשות ושיקול דעתה" וכי הרשות מנועה מלהעביר לעותר מידע לגבי פעולות שהיא נוקטת לבדיקת טענותיו בשל חובת סודיות וחסינון החלים עליה, והפנתה אותו "להגיש בקשה מסודרת בהתאם לחוק חופש המידע, ואז בקשתך [בקשתו] תישקל ותיבחן באופן ספציפי על סמך נסיבותיה" (נספח ה' לעתירה).
8. לאור תגובת הרשות הגיש העותר בקשה לקבל את המידע לפי חוק חופש המידע, (נספח ו' לעתירה), אך הרשות השיבה כי היא מסרבת להעביר את המידע ממספר טעמים, שהעיקרי שבהם הוא היות המידע המבוקש מידע מודיעיני וחקירתי שנאסף על ידי הרשות מתוקף סמכויותיה הסטטוטוריות, ועל כן לפי סעיף 14(א)(8) לחוק חופש המידע אין העותר זכאי לקבל את החומר שכן אין חוק חל על חומר זה.
9. ביום 28.2.18 הוסיפה הרשות וכתבה לעותר כי בדקה את טענותיו מיום 14.12.17 וכי "לא עלה חשד לכאורה לביצוע עברות ניירות ערך בנסיבות האירוע" (נספח ח' לעתירה). דברים אלה הם למעשה הודעת הרשות כי סיימה את החקירה, שהחלה בין השאר עם תלונתו של העותר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 18-03-40239 אהרונסון נ' רשות לניירות ערך תל אביב

- 1
2 עם קבלת הודעת הרשות על סיום החקירה ועל דחיית בקשתו לקבלת המידע הגיש העותר את
3 העתירה דנא, בה הוא עותר כאמור להורות לרשות לחשוף בפניו את המידע המבוקש.
4 במסגרת העתירה תאר העותר את האירועים ושב בפירוט רב על טענותיו בדבר החשדות שיש
5 לו בקשר לביצוע פעולות שלא כדין על ידי גופים מוסדיים הפועלים בבורסה (ואין לו מידע
6 ספציפי לגבי מיהותם) ובדבר הימנעות הרשות מהפעלת סמכויותיה נגד גופים אלה.
7
8 לטענת העותר, רשות ניירות ערך היא "רשות ציבורית" כהגדרתה בחוק חופש המידע
9 ובהתאם לכך חייבת למסור את המידע המבוקש על פי הוראות החוק; כן טען העותר כי
10 המידע המבוקש אינו מידע מודיעיני שכן הוא מגיע לרשות מפעילות יומיומית בשוק ההון,
11 ומכל מקום לבית המשפט סמכות להורות לרשות לחשוף את המידע החיוני הזה לצורך אכיפה
12 פרטית, במקרה שהרשות עצמה לא ראתה לפעול.
13
14 בתשובתה חזרה הרשות על הטענות שהעלתה במסגרת המענה ששלחה לעותר, והדגישה כי
15 בניגוד לטענת העותר, המידע המבוקש אינו מצוי בידיה כדרך שבשגרה, אלא הגיע אליה כחלק
16 מפעולות בדיקה וחקירה שביצעה בהתאם לסמכויותיה על פי סעיף 1א56 לחוק ניירות ערך.
17 עוד הוסיפה הרשות כי המידע שנאסף על ידה בהיותו תוצר מסמכויות החקירה שהפעילה,
18 הוא בגדר מידע מודיעיני חסוי שאין לחשוף אותו על פי סעיף 13 וסעיף 56 לחוק ניירות ערך,
19 וכי חשיפת המידע עלולה לשבש את פעילות הרשות והבורסה ולפגוע בעקרונות האנונימיות של
20 המסחר בבורסה.
21 כך, סיכמה הרשות כי גם לפי חוק חופש המידע אין לתת פרסום לחומר, בין השאר מהטעמים
22 הללו - מדובר במידע מודיעיני שהושג עקב חקירה והוראות החוק אינן חלות עליו (סעיף
23 14(א)(8) לחוק); הדין אינו מתיר לרשות לחשוף את המידע (סעיף 9(א)(4) לחוק); פרסום
24 המידע עלול לפגוע בפרטיות הגופים המוזכרים בו והגוף הבנקאי ממנו התקבל המידע (סעיף
25 9(א)(3) לחוק); מסירת המידע תשבש בעתיד את יכולת הרשות לבצע את תפקידיה לרבות
26 פעולות הפיקוח שהיא מבצעת (סעיף 9(ב)(1) לחוק), שכן הדבר עלול לסכל את שיתוף הפעולה
27 של גופים שונים מהם מבקשת הרשות מידע במסגרת חקירותיה.
28
29 בדיון שהתקיים בפני ביום 12.7.2018 חזרו הצדדים על טענותיהם.
30 העותר שב והבהיר את עמדתו כי המידע שנמסר לרשות בדבר הפעילות המסחרית שהתקיימה
31 ביום 14.12.2017 אינו מידע מודיעיני שלא ניתן למסור אותו בהתאם לחוק, מאחר שהרשות
32 הודיעה כי לא מצאה פעילות חריגה בפעולות הגופים שפעלו במסחר בבורסה ועל כן המידע
33 אינו בכלל חומר מודיעיני.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 18-03-40239 אהרונסון נ' רשות לניירות ערך תל אביב

1 מנגד, הרשות התמידה בעמדתה כי כל מידע שנאסף כחלק מסמכויות החקירה שלה הוא מידע
2 שלא חל עליו חוק חופש המידע על פי סעיף 14(א)(8) לחוק ולכן הוא אין למסור אותו. לטענתה,
3 אין כל חשיבות לתוצאת החקירה, בין שהוחלט כי יש להמשיך בפעולות האכיפה ובין שהוחלט
4 לסגור את החקירה, והוראות החוק מתייחסות אך ורק לדרך בה הושג המידע. כך, כאשר
5 המידע נוצר או נאסף לצורכי חקירה מדובר במידע שחוק חופש המידע לא חל עליו, ללא כל
6 קשר לתוצאות האופרטיביות שהניבה החקירה.

דיון והכרעה

8
9 14. הזכות לקבלת מידע משקפת את התפיסה הבסיסית במשטר הדמוקרטי לפיה המידע במהותו
10 שייך לציבור (עע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ (2006)). כלל
11 בסיסי זה מעוגן בחוק חופש המידע ותכליותיו נדונו ונבחנו בהרחבה בפסיקה ובספרות
12 משפטית ענפה. לכן, לא ראיתי טעם לשוב ולהידרש לכך, ודי אם אצטט את דברי ההסבר
13 להצעת החוק המבטאים את התפיסה הדמוקרטית שבבסיס החוק:

14 "הזכות לקבל מידע מרשויות ציבוריות היא אחת מזכויות היסוד במשטר דמוקרטי.
15 היא תנאי בסיסי להגשמתו של חופש הביטוי ולמימוש זכויותיו הפוליטיות והאחרות
16 של אדם בכל תחומי החיים. נגישות רבה יותר למידע תסייע לקידום של ערכים
17 חברתיים ובהם שוויון, שלטון החוק וכיבוד זכויות האדם, ותאפשר גם בקרה טובה
18 יותר של הציבור על מעשי השלטון...הסדרה סטטוטורית של הזכות למידע על סייגיה
19 וחריגיה תגבש באופן מרוכז וברור יותר את גבולותיה, תסייע לשינוי קוויה חשיבה
20 המקובלים בקרב הרשויות הלכה למעשה ותחייב הקצאת משאבים למימושה של
21 הזכות" (עמ' 397 לדברי ההסבר להצעת חוק חופש המידע, התשנ"ז-1997, ה"ח
22 2630).

23
24 15. בהתאם לתפיסה זו קבע בית המשפט העליון כי מבין תכליות החוק ניכר כי המרכזית שבהן
25 היא "מתן כלים לאזרח לקיים בקרה על רשויות השלטון ועל מעשיהן ומחדליהן, כדי
26 ולהבטיח כיבודם על ערכים דמוקרטיים וחברתיים" (עע"מ 7678/16 רביב דרוקר נ' הממונה
27 על יישום חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה (7.8.17), וההפניות שם). וכך גם בעניינינו,
28 התרשמתי מטרת העותר מתיישבת עם התכלית המרכזית שבבסיס חוק חופש המידע, שכן
29 בבסיס הבקשה העותר מעוניין לקבל את המידע על מנת לפקח על פעולות החקירה של הרשות
30 לניירות ערך, לבקר אותן ולבצע הליכי אכיפה פרטית להגשמת הוראות חוק ניירות ערך.

31
32 16. ואולם, הזכות לקבלת המידע הציבורי, חשובה ורחבה ככל שתהיה, אינה בלתי מוגבלת.
33 בדומה לזכויות אחרות בשיטת משפטנו מדובר בזכות יחסית הנבחנת למול זכויות, עקרונית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 18-03-40239 אהרונסון נ' רשות לניירות ערך תל אביב

- 1 ואינטרסים ציבורים שבגינם ניתן לעיתים להגביל את הזכות לקבלת מידע ולמנוע את חשיפתו
2 של מידע המצוי בידי הרשות. הזכויות והאינטרסים הללו התכנסו לגדר הסייגים שהציב
3 המחוקק בחוק חופש המידע, המגבילים את האפשרות לקבל מידע ציבורי. כך למשל, בסעיף
4 8 לחוק מצויים סייגים הנוגעים בעיקרם לקשיים טכניים לאיסוף מידע על ידי הרשות; כך
5 בסעיף 9 לחוק מצויים סייגים הנוגעים לתוכן המידע המבוקש, המאפשרים לרשות להימנע
6 ממסירת המידע כשתוכן המידע עלול לפגוע בזכות הפרטיות של צד שלישי, או כשעל פי דין
7 אסור לגלות את תוכן המידע שגילוייו עלול לשבש את יכולת הרשות לבצע את תפקידה ועוד;
8 כך גם בסעיף 14, בו קבע המחוקק שורה של גופים שהמידע המצוי בידם אינו בגדר מידע
9 שניתן לקבלו מכוח חוק חופש המידע מטעמים שונים שבעיקרם נוגעים לביטחון המדינה,
10 אכיפת החוק ועוד.
- 11
- 12 לעניין זה ראו למשל את דברי ההסבר לסעיף 14 בהצעת חוק חופש המידע, לפיהם הגם .17
13 שהזכות לקבלת מידע רחבת היקף, ניתן להגבילה כאשר הדבר פוגע בזכויות ואינטרסים
14 מתחרים. לציין כי סעיף 14 לחוק האינטרסים הציבוריים המאפשרים הגבלת הזכות לקבלת
15 מידע, נוגעים בעיקרם לענייני ביטחון המדינה ואכיפת החוק:
- 16 "באופן תיאורטי, מן הראוי היה להחיל את החוק על כל הרשויות הציבוריות במדינה
17 ועל כל המידע שבידיהן. עם זאת, אין להתעלם מכך שבפני מדינת ישראל עדיין
18 ניצבות סכנות ביטחוניות של ממש מצד גורמים עוינים, אשר עלולים לנסות לעשות
19 שימוש בחוק המוצע לצרכים העלולים לפגוע במדינה... על כן יש הכרח להוציא גופים
20 מסוימים מתחולת החוק, כדי להבטיח למידע שבידם יתר הגנה" (דברי ההסבר
21 להצעת חוק חופש המידע, בעמ' 406).
- 22
- 23 בענייננו, אל מול עתירת העותר להורות לרשות לחשוף את המידע המבוקש, שלטענתו יש עניין .18
24 ציבורי בגילוייו לצורך ביקורת על עבודת הרשות ולצורך אכיפת הדין על הפעילות בבורסה,
25 טענה הרשות טענות המצדיקות בעיניה את החלטתה שלא לחשוף את המידע, שהעיקרית
26 שבהן היא כי בהתאם לסעיף 14(א)(8) לחוק, אין המידע המבוקש מהווה מידע ציבורי שניתן
27 לפרסמו, מאחר שהוא נאסף לצורכי חקירה מתוקף סמכויות החקירה של הרשות על פי סעיף
28 1א56 לחוק ניירות ערך.
- 29
- 30 סעיף 14(א)(8) לחוק קובע כי הוראות חוק זה לא יחולו על "כל גוף או רשות שיש להם סמכות .19
31 חקירה על פי דין, לגבי מידע שנאסף או שנוצר לצורכי חקירה ולגבי מידע מודיעיני". ס"ק
32 זה מצוי בתוך סעיף 14 שהנושא שלו הוא החרגה של גופים ציבורים מסוימים מתחולת החוק.
33 הוראת הסעיף מדברת על החרגה כללית של גופים להם יש סמכויות חקירה בדין, ומתייחסת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 18-03-40239 אהרונסון נ' רשות לניירות ערך תל אביב

- 1 אך ורק למידע המצוי אצל אותם גופים ושניתן להגדירו כמידע "שנאסף או שנוצר לצורכי
2 חקירה" או כ"מידע מודיעיני".
- 3 בהתאם להוראת החוק כלל אין מדובר בשיקול דעת של הרשות אם להעתר לבקשה לקבלת
4 מידע "שנאסף או שנוצר לצורכי חקירה" אלא באי תחולת החוק; ומאחר שלא בשיקול דעת
5 של הרשות מדובר ממילא אין בית משפט נדרש לבחון שיקול דעת שלא ניתן לרשות; בשונה
6 מסייגים אחרים המצויים בחוק (למשל בסעיפים 8 ו-9), אין בהוראות סעיף 14 לחוק ובכללן
7 בס"ק 14(א)(8) גמישות המאפשרת לחשוף את המידע והן מחריגות באופן מלא את חשיפת
8 המידע מכוח חוק חופש המידע. ראו לעניין זה את דברי ההסבר להצעת החוק "לגבי מידע
9 בעניינים בטחונים או בעניינים הנוגעים לאכיפת החוק" להם מתייחס סעיף 14, "קיים חשש,
10 כי עצם מתן מענה למבקש מידע שהמידע המבוקש חסוי, מסגיר את העובדה שאכן קיים
11 מידע, ובכך עלול להיגרם נזק לעניין חיוני ביותר" (שם, בעמ' 406).
- 12
- 13 הגם שהעותר היה מודע לכך כי עתירתו עוסקת בבקשה לגילוי מידע שהושג כחלק מסמכויות .20
14 החקירה של הרשות על פי חוק ניירות ערך, נמנע מלהתייחס לשאלת זכותו לקבל את המידע
15 מכוח החוק. במקום זאת טען כי המידע המבוקש לא עונה להגדרה שבסעיף 14(א)(8) לחוק,
16 שכן לטענתו גם אם החומר נאסף לצרכי חקירה הרי משוהחלט שלא להמשיך בחקירה – שוב
17 אין מדובר בחומר שנאסף לצרכי חקירה או בחומר מודיעיני, אלא במידע שניתן לגלותו מכוח
18 חוק חופש המידע.
- 19 אין בידי לקבל עמדה זו, ובעניין זה מקובלת עלי עמדת הרשות כי "מידע מודיעיני נאסף בכל
20 מיני צורות. ברגע שגוף חקירה או אכיפה...עושה פעולות חקירה, המידע שמתקבל מטבעו
21 הופך למידע מודיעיני" (עמ' 3 לפרוטוקול). השאלה אם הוחלט לבסוף לסגור את התיק או
22 לנקוט בהליכים אינה רלוונטית לעצם סיווג המידע כמידע מודיעיני או מידע שנאסף לצורכי
23 חקירה, שכן בקביעת החריג בסעיף 14(א)(8) לחוק, העניק המחוקק משקל לדרך ולמטרה של
24 איסוף ויצירת המידע ולא לתוצאות האופרטיביות של אותו מידע.
- 25
- 26 מכאן, משניתנו לרשות סמכויות חקירה על פי דין, ומאחר שלא נסתרה טענת הרשות כי .21
27 המידע המבוקש לא היה ברשותה אלא נאסף כחלק מפעולות חקירה, הרי שסעיף 14(א)(8)
28 לחוק חל בענייננו ואין העותר זכות לקבל את החומר מכוח חוק חופש המידע, ואין לי אלא
29 לדחות את העתירה.
- 30
- 31 לפני סיום והגם שראיתי לדחות את העתירה שהוגשה בהתאם לחוק חופש מידע, ראיתי לציין .22
32 כי אין בכך למנוע מהעותר להשתמש בכלים שמאפשר הדין לפעול בדרך של אכיפה פרטית של
33 זכויותיו הנטענות, ובין השאר לפעול לקבלת מידע רלבנטי לביסוס טענותיו בכלים (מהמשפט
34 האזרחי) שמעמיד הדין בהליכים של אכיפה פרטית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 18-03-40239 אהרונסון נ' רשות לניירות ערך תל אביב

- 1 כפי שכבר ציינתי בפתח ההחלטה דנא נקודת המוצא הבסיסית היא כי "זכותו של אדם לעיין
2 בכל החומר המצוי בידי הרשות אשר נוגע לעניינו הנה אחד מכללי היסוד במשפט המנהלי
3 הישראלי. הורתה ולידתה של זכות זו שנים רבות טרם נחקק חוק חופש המידע... **חוק חופש
4 המידע חידש חידוש, לפיו כל אדם, גם מי שאינו נוגע לעניין, זכאי לקבל מידע מהרשויות
5 הציבוריות, בלי שיידרש להוכיח את עניינו באותו מידע ולהסביר מדוע הוא זקוק למידע זה
6 סירובה...**" (בג"צ 10271/02 פריד נ' משטרת ישראל מחוז י-ם (2006) (להלן: "בג"צ פריד")).
7 בהתאם לזאת נקבע בבג"צ פריד כי במקרים בהם חוק חופש המידע אינו חל עקב הוראות
8 החוק, הרי שהפטור שניתן לרשות מגילוי חומר לפי חוק חופש המידע (סעיף 14(א)(8) לחוק
9 חופש המידע), אינו מונע את זכויותיו של פרט בעל אינטרס אישי מיוחד לבקש לעיין במידע.
10
- 11 יוצא אפוא כי את הזכות לקבל מידע מהרשויות ניתן לממש **במסלול "הציבורי"**, המאפשר
12 לכל אדם לעיין במידע המצוי בידי הרשות, כחלק מהתפיסה הדמוקרטית כי במשטר
13 הדמוקרטי המידע הוא קניינו של הציבור והרשות משמשת כנאמן הציבור על המידע
14 שברשותה: **"מידע שרשות הציבור מחזיקה בו אין הוא קניינה של הרשות. קניינו של
15 הציבור הוא. הרשות מחזיקה בו אך בנאמנות עבור הציבור - עבור הציבור ולמען הציבור"**
16 (עע"מ 8282/02 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' מדינת ישראל, משרד מבקר המדינה, פ"ד
17 נח(1) 465, 471 (2003)). זה הוא המסלול הציבורי שנפתח בחוק חופש המידע המאפשר לכל
18 אדם לבקש מידע המצוי בידי הרשות, ללא צורך להסביר את מטרת הבקשה ואם יש לו עניין
19 אישי במידע המבוקש (למשל - סעיף 7(א) לחוק חופש המידע).
20 מסלול נוסף המאפשר נגישות לחומר הוא **המסלול "הפרטי"**, שהיה קיים עובר לחקיקת חוק
21 חופש המידע וידוע כ"זכות עיון" שיש למי שהוא בעל אינטרס אישי למידע המצוי בידי הרשות:
22 "זכותו של אדם לעיין בכל החומר המצוי בידי הרשות אשר נוגע לעניינו הנה אחד
23 מכללי היסוד במשפט המנהלי הישראלי. הורתה ולידתה של זכות זו שנים רבות טרם
24 נחקק חוק חופש המידע... זכות העיון קשורה קשר אמיץ לזכות הטיעון ולנוכח
25 חשיבותה למיצוי הזכויות הדיוניות האחרות של הפרט, ההקפדה על קיומה
26 מתחייבת מכללי ההגנות הבסיסיים הנוהגים ביחסים שבין אדם לרשות. (בג"צ
27 פריד, בעמ' 8-9).
- 28 בשונה מהמסלול הציבורי, על מבקש המידע במסלול הפרטי להניח תשתית לאינטרס אישי
29 מיוחד למידע המבוקש, לקרבתו למידע זה וגם למטרות השימוש בו. אשר למסלול זה קבע
30 בית המשפט בבג"צ פריד כי "נקודת המוצא היא זכותו של בעל עניין לקבל את המידע שבידי
31 הרשות, [ו]צריכה להתקיים עילה טובה בידי הרשות כדי למנוע את גילוי המידע" (עמ' 10),
32 עילה שתתקיים רק כאשר אל מול זכות העיון הפרטית של המבקש קיימת "וודאות קרובה"
33 או "הסתברות גבוהה" לפגיעה באינטרסים ציבוריים כבדי משקל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 18-03-40239 אהרונסון נ' רשות לניירות ערך תל אביב

1
2 24. לא ראיתי להרחיב ולהתייחס למסלול הפרטי שאינו מענייננו בעתירה דנא שהיא עתירה לפי
3 חוק חופש המידע, רק ראיתי לומר שהתרשמתי שיש לעותר אינטרס אישי ומטרה אישית
4 לגיטימית המצדיקים לכאורה את הבקשה לעיין במידע. ככל שסבור כך העותר הוא רשאי
5 לפעול לפי קביעות בית המשפט העליון בעניין פריד, שכאשר "המסלול הציבורי" לעיון במידע
6 נחסם בפניו בשל הסייגים שבחוק חופש המידע, עדיין פתוחה בפניו הדרך לפעול "במסלול
7 הפרטי". אך ברור כי אין זה מתפקידי להמליץ לעותר כיצד לפעול, אם בכלל, בוודאי מקום
8 בו העותר עצמו כלל לא התייחס לזכות העיון הפרטית.

9
10 **סוף דבר**

11
12 25. לאור כל האמור ולאחר שבחנתי את טענות הצדדים, ראיתי לדחות את העתירה שהוגשה לפי
13 חוק חופש המידע.

14
15 26. שקלתי את עניין ההוצאות. הגם שמדובר בעותר שהוא עו"ד במקצועו ומצופה ממנו להכיר
16 את הסוגיות המשפטיות, והגם שעתירתו היתה מפורטת וגדושה בעובדות רבות שלא דווקא
17 נגעו במישרין (אף לא בעקיפין) לחוק חופש המידע, והגם שלא קיבל המלצתי שניתנה לאחר
18 סיום הטיעונים בתיק למשוך את העתירה – בחרתי בכל זאת שלא לחייבו בהוצאות, מאחר
19 שהתרשמתי שהנסיבות מצביעות על כנות ועניין אישי ואמיתי לקבל את המידע.

20
21 ניתן היום, ח' תשרי תשע"ט, 17 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.

22

23 אסתר נחליאלי חיאט, שופטת

24
25
26